

بررسی سالن های ورزشی شهر قزوین برای معلولین و مقایسه آن با استانداردهای جهانی

حسین قیداری*^۱، زهرا نوبخت رضانی^۲

۱- دانشجوی دکترای مدیریت راهبردی در سازمان های ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲- استادیار تربیت بدنی واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین، ایران.

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: ناتوانان جسمی، معلولان و جانبازان، بخشی از افراد جامعه اند که همچون سایرین نیازمند دسترسی و استفاده از امکانات و خدمات عمومی هستند. هدف از این تحقیق مقایسه استاندارد های سالن های ورزشی معلولین شهر قزوین با استانداردهای جهانی می باشد.

روش کار: روش پژوهش، از نوع توصیفی و علی مقایسه ای (پس رویدادی) است. اطلاعات به شکل تاریخی و اسنادی جمع آوری شده است. تا با تحلیل داده های مربوط به مجموعه های ورزشی بتوان آنها را مورد بررسی و مقایسه قرار داد. جامعه پژوهش شامل ۲۰ سالن ورزشی و ۶ استخر در شهر قزوین می باشد که بر اساس استانداردهای جهانی مورد ارزیابی قرار گرفت. در تحلیل اطلاعات این مطالعه، آمار توصیفی مانند جداول فراوانی و شاخص های مرکزی و پراکندگی و هم چنین نمودارها و از آمار استنباطی t تک نمونه ای برای مقایسه مجموعه های ورزشی و سالن ها و استخر های شهر قزوین با استانداردهای جهانی استفاده شده است.

یافته ها: یافته های پژوهش بیانگر آن است که بیشتر این سالن های ورزشی شهر قزوین برای معلولان جسمی مناسب نیستند. بهترین سالن در بین سالن های ورزشی شهر قزوین مربوط به سالن شهید بابایی می باشد. هم چنین از مجموع ۸ استخر، استخر های پیام، ساحل، شهدای غواص و شهید رجایی با رعایت ۴ استاندارد از مجموع ۱۰ استاندارد (۴۰ درصد) رتبه ۱ را دارا است. هم چنین یافته های پژوهش نشان می دهد که در هیچ کدام از سالن های ورزشی و استخرها تجهیزات خاصی برای معلولان فراهم نشده است.

نتیجه گیری: مجموع این عوامل، فضای آشفته، ناسالم و فاقد ایمنی و راحتی را جهت معلولین در این فضاها ایجاد کرده است، که این وضعیت نامطلوب نیازمند یک برنامه ریزی دقیق و منسجم به منظور بهبود وضع موجود سالن های ورزشی معلولین می باشد.

واژه های کلیدی: استانداردهای جهانی، معلولین، سالن های ورزشی، شهر قزوین